

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών» (Κωδικοποιημένη έκδοση)

COM(2006) 692 τελικό — 2003/0099 (COD)

(2007/C 161/11)

Στις 11 Δεκεμβρίου 2006 και σύμφωνα με το άρθρο 95 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΕΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 7 Φεβρουαρίου 2007. Εισηγητής ήταν ο **κ. PEGADO LIZ**.

Κατά την 434η σύνοδο ολομέλειας, της 14ης και 15ης Μαρτίου 2007 (συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση, με 153 ψήφους υπέρ και 7 αποχές.

1. Η παρούσα πρόταση οδηγίας για την κωδικοποίηση της οδηγίας 98/27/ΕΚ ⁽¹⁾ της 19ης Μαΐου 1998, επαναλαμβάνει, με τροποποιήσεις, την πρόταση για το ίδιο θέμα, η οποία είχε υποβληθεί στις 12 Μαΐου του 2003 ⁽²⁾, και για την οποία η ΕΟΚΕ είχε εκδώσει σύμφωνη γνώμη ⁽³⁾.

2. Η κατάρτισή της κατέστη αναγκαία μετά από τη δημοσίευση, εν τω μεταξύ, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ της 11ης Ιουνίου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, στην οποία αναγνωρίζεται ρητώς ότι οι εν λόγω πρακτικές είναι δυνατόν να αποτελούν αντικείμενο των αγωγών παραλείψεων που προβλέπονται στην προαναφερθείσα οδηγία, με σκοπό την πρόληψη και τη διακοπή αυτού του είδους των παράνομων πρακτικών, και νομιμοποιούνται οι οργανώσεις που εκπροσωπούν τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών να ασκούν τις αγωγές αυτές.

3. Όπως αναφέρεται στην προαναφερόμενη γνωμοδότηση, η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, δεν είναι δυνατόν να εισαχθούν ουσιαστικές αλλαγές ως μέρος μίας κωδικοποίησης. Μετά από τη λεπτομερή εξέταση των τροποποιήσεων που προτείνονται επί του παρόντος, διαπιστώνεται η τήρηση της ανωτέρω αρχής. Εξάλλου, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στο αίτημα της ΕΟΚΕ, το οποίο διατυπώθηκε στην προηγούμενη γνωμοδότησή της, η προτεινόμενη οδηγία να συνοδεύεται από το πλήρες κείμενο της τροποποιούμενης πρότασης, με σαφή επισήμανση όλων των προτεινόμενων αλλαγών.

4. Ωστόσο, η ΕΟΚΕ οφείλει να υπενθυμίσει ότι, στη γνωμοδότησή της για την πρώτη πρόταση της Επιτροπής επί του θέματος ⁽⁴⁾, επί της οποίας βασίζεται η παρούσα οδηγία 98/27/ΕΚ,

είχε επισημάνει ότι η αναφορά στο άρθρο 1, παρ. 1, σε ένα «παράρτημα» που περιλαμβάνει κατάλογο των οδηγιών προκαλεί, πράγμα μη επιθυμητό, την ανάγκη συνεχούς ενημέρωσής του, όποτε, όπως έχει ήδη συμβεί, δημοσιεύεται μία νέα οδηγία οι ουσιαστικές διατάξεις της οποίας απαιτούν την εφαρμογή τους μέσω αγωγών του τύπου του προβλεπόμενου στο διατακτικό της παρούσας πρότασης, με σκοπό την προστασία συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών ⁽⁵⁾.

4.1 Επιπλέον, αυτός ο τρόπος κατάρτισης των άρθρων αντιπροσωπεύει μία άσκοπα περίπλοκη μορφή του νομοθετην, η οποία έρχεται σε αντίφαση με τους στόχους της «καλύτερης νομοθεσίας» και της «απλούστευσης της νομοθεσίας», τους οποίους, από κοινού με την Επιτροπή, συμμερίζεται η ΕΟΚΕ.

5. Εξάλλου, η δημοσίευση της οδηγίας 2005/29/ΕΚ ⁽⁶⁾, και ειδικότερα οι διατάξεις των άρθρων 11 και 14, ενισχύει τη σύσταση, η οποία διατυπώθηκε στην προαναφερόμενη γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ, του 1996, σύμφωνα με την οποία είχε ήδη τότε θεωρηθεί ότι «αξίζει να εξετασθεί κατά πόσον είναι σκόπιμη η άσκηση αγωγής αποζημίωσης, η οποία θα λειτουργούσε συμπληρωματικά προς την αγωγή παραλείψεως».

5.1 Συνεπώς, η ΕΟΚΕ ζητεί από την Επιτροπή να επανεξετάσει τη σκοπιμότητα της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής των ενεργειών εκπροσώπησης συλλογικών συμφερόντων, ιδίως δε των συμφερόντων των καταναλωτών.

⁽¹⁾ Οδηγία 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998 περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (ΕΕ L 166 της 11.6.1998).

⁽²⁾ COM(2003) 241 τελικό

⁽³⁾ Γνωμοδότηση CESE, εισηγητής ο κ. BURANI (ΕΕ C 10 της 14.1.2004).

⁽⁴⁾ COM(1995) 712 τελικό (ΕΕ C 107 της 13.4.1996).

⁽⁵⁾ Γνωμοδότηση CESE (ΕΕ C 30 της 30.1.1997), εισηγητής ο κ. RAMAEKERS. Η εν λόγω γνωμοδότηση απηχεί τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις, μεταξύ άλλων, της ECLG, του BEUC και της επικρατέστερης θεωρίας του δικαίου (Βλ., για όλα αυτά, Jerome FRANCK και Monique GOYENS «La proposition de directive relative aux actions en cessation en matière de protection des intérêts des consommateurs: quelques impressions préliminaires» (REDC, 1996,95).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 149 της 11.6.2005. Γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ: ΕΕ C 108 της 30.4.2004.

6. Συμπερασματικά, εντός των αυστηρών ορίων της κωδικοποίησης στην οποία προέβη η Επιτροπή βάσει της απόφασης της 1ης Απριλίου 1987 [COM(1987) 868 PV], η ΕΟΚΕ επιδοκιμάζει

την παρούσα πρόταση, όπως έχει πράξει και στο παρελθόν, όσον αφορά την ίδια οδηγία.

Βρυξέλλες, 14 Μαρτίου 2007.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Δημήτρης ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα την «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κατάργηση της οδηγίας 71/304/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971, περί καταργήσεως των περιορισμών στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των συμβάσεων δημοσίων έργων και στην ανάθεση συμβάσεων δημοσίων έργων μέσω πρακτορείων ή υποκαταστημάτων»

COM(2006) 748 τελικό — 2006/0249 (COD)

(2007/C 161/12)

Στις 13 Δεκεμβρίου 2006, και σύμφωνα με το άρθρο 95 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να γνωμοδοτήσει για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα «Εσωτερική αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΕΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 7 Φεβρουαρίου 2007, με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. WILMS.

Κατά την 434η σύνοδο ολομέλειας της 14ης και 15ης Μαρτίου 2007 (συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου) η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 87 ψήφους υπέρ, 1 κατά και 13 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Εισαγωγή

1.1 Δεδομένου ότι μετά από 50 χρόνια αδιάλειπτης ευρωπαϊκής νομοθετικής δραστηριότητας, μέσω συνθηκών, οδηγιών, κανονισμών και συστάσεων, αλλά και μέσω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και άλλων κοινοτικών κειμένων, δεν έχει γίνει καμία ολοκληρωμένη απόπειρα ενοποίησης των νομικών κειμένων, η ευρωπαϊκή νομοθεσία έχει καταστεί εξαιρετικά αδιαφανής και δυσπρόσιτη ακόμη και για τους ειδικούς.

1.2 Σε ορισμένους τομείς της Νομοθεσίας εκδίδονται, για παράδειγμα, νέες οδηγίες χωρίς να εξετάζεται ενδελεχώς αν οι ισχύουσες οδηγίες καθίστανται με τον τρόπο αυτό παρωχημένες ή αν θα μπορούσαν να ενσωματωθούν στις νέες οδηγίες και να καταργηθούν, κατά συνέπεια, οι ισχύουσες οδηγίες με το ίδιο αντικείμενο. Σε άλλες περιπτώσεις, ορισμένες πτυχές συναφών νομικών τομέων ρυθμίζονται επί σειρά ετών ξεχωριστά, στο πλαίσιο νέων ανεξάρτητων οδηγιών. Άλλοτε πάλι, ορισμένες οδηγίες αποτέλεσαν εκ των υστέρων αντικείμενο μερικής τροποποίησης μέσω νομικών πράξεων, χωρίς συγχρόνως να υιοθετηθεί ένα νέο, νομικά δεσμευτικό και ενοποιημένο κείμενο.

1.3 Η κατάσταση αυτή πρέπει, πράγματι, επειγόντως να αλλάξει. Κάθε ενοποίηση τεχνικού χαρακτήρα είναι απολύτως θεμιτή, όσο πραγματοποιείται με ειλικρινείς προθέσεις και δεν χρησιμοποιείται ως μέσο για την επίτευξη άλλων στόχων, όπως η επίλυση διαφορών με άλλα κοινοτικά όργανα ή η επιβολή, μέσω αυτής της οδού, οικείων θέσεων, που δεν θα ήταν δυνατό να γίνουν δεκτές μέσω της κανονικής πολιτικής διαδικασίας.

Συνεπώς, η διατυπωθείσα πρόθεση της Επιτροπής να βάλει μία τάξη, από καθαρά νομοτεχνική άποψη, στο κοινοτικό κεκτημένο γίνεται γενικά δεκτή.

1.4 Επίσης, επιδοκιμάζεται η δήλωση της Επιτροπής να συμβάλει, μέσω της απλούστευσης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, στην κατάργηση της γραφειοκρατίας και των αλόγιστων επιβαρύνσεων στα κράτη μέλη.

1.5 Ωστόσο, οι προτάσεις οδηγίας της Επιτροπής με αντικείμενο την κατάργηση ή την τροποποίηση ισχυουσών νομικών πράξεων στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, θα πρέπει να εξετασθούν και αυτές με βάση τις δύο προαναφερθείσες πτυχές.